

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 2C/169/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214204325
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Petrusová
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2014:6214204325.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd vo Veľkom Krtíši samosudkyňou JUDr. Elenou Petrusovou v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a. s., so sídlom Bratislava, Metodova 8, IČO: 35 697 270, zastúpeného Bobák, Bollová a spol., Advokátskou kanceláriou so sídlom Bratislava, Dr. VI. Clementisa 10 proti odporcovi Q. I., B.. XX.XX.XXXX, X. V. XXX, o zaplatenie 176, 76 s prísl. takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 112,76 Eur spolu s 8,75% úrokom z omeškania ročne zo sumy 176,76 Eur od 30. 11. 2012 až do zaplatenia a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

Žiadny z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Podaným návrhom sa navrhovateľ domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu sumu 176,76 Eur istiny spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z dlžnej sumy od 30.11.2012 do zaplatenia a nahradiť trovy konania, z titulu nezaplatenej ceny poskytnutých služieb a náhrady škody. V návrhu navrhovateľ uviedol, že s odporcom uzavrel Zmluvy o pripojení č. H. XXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb, ako aj Dodatok k Zmluve o pripojení. V zmysle tejto zmluvy vypožičal odporcovi SIM kartu, ktorá umožňovala odporcovi využívať ním poskytované telekomunikačné služby. SIM karte bolo priradené účastnícke telefónne čísla XXXXXXXXXX. V návrhu navrhovateľ ďalej uviedol, že škoda mu vznikla za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Nokia C2 vo výške 64,- Eur. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, ide o škodu, ktorú mu spôsobil odporca tým, že získal mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodátkov sa zaviazal používať služby, a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Zároveň sa domáhal zaplatenia sumy 112,76 Eur za obdobie od 06/2012 do 09/2012 s tým, že za predmetné obdobie odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb.

Vzhľadom na to, že hodnota pohľadávky bez príslušenstva v čase začatia konania neprevyšuje 1.000 Eur, podľa ust. § 200ea ods. 1 O. s. p. predmetná právna vec je drobným sporom. Preto súd podľa ust. § 115a ods. 2 O. s. p. nenariaďoval vo veci pojednávanie a podľa ust. § 156 ods. 3 O. s. p. oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu. Účastníci, ani právny zástupca

navrhovateľa sa na verejné vyhlásenie rozsudku neustanovili. Preto súd podľa ust. § 156 ods. 1 O. s. p. vyhlásil rozsudok.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že navrhovateľ a odporca uzavreli Zmluvu o pripojení č. H., v zmysle ktorých navrhovateľ vypožičal odporcovi SIM kartu, ktorá umožňovala odporcovi využívať navrhovateľom poskytované telekomunikačné služby, ktorým bolo priradené účastnícke telefónne čísla XXXXXXXXXX. V prípade porušenia zmluvných povinností sa odporca v čl. 2 bod 2.5 Dodatku zaviazal zaplatiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 64,-Eur. Navrhovateľ vystavil odporcovi za obdobie od 06/2012 - 09/2012 faktúry č. XXXXXXXXXX splatnú dňa 30.06.2016 na sumu 21,53 Eur, č. XXXXXXXXXX splatnú dňa 30.07.2012 na sumu 52,91 Eur, č. XXXXXXXXXX splatnú dňa 09.07.2012 na sumu 6,36 Eur, č. XXXXXXXXXX splatnú dňa 30.08.2012 na sumu 1,33 Eur, č. XXXXXXXXXX splatnú dňa 30.08.2012 na sumu 26,65 Eur, č. XXXXXXXXXX splatnú dňa 30.09.2012 na sumu 3,98 Eur.

Podľa ustanovenia § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa ustanovenia § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ktorej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa účtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní vyúčtovaných služieb.

Podľa ustanovenia § 494 Občianskeho zákonníka, z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

Podľa ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa ustanovenia § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, Uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaných ustanovení zákona. Podaným návrhom sa navrhovateľ domáhal zaplatenia ceny za poskytnuté telekomunikačné služby, ktoré poskytol odporcovi a to vo výške 112,76 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne. V konaní mal nesporne preukázané, že účastníci uzavreli Zmluvu o pripojení spolu s dodatkom k tejto zmluve dňa 07. 06. 2012 a na základe tejto zmluvy odporca využíval služby navrhovateľa, avšak za tieto riadne nezaplatil a preto za obdobie od júna 2012 do septembra 2012 mu vznikol dlh v celkovej výške 112,76 Eur. Ani potom, ako sa navrhovateľ pokúsil pokusom o pokonávku o zaplatenie žalovanej sumy zo dňa 15. 11. 2012, kedy oznámil odporcovi sumu neuhradených faktúr, odporca za poskytnuté služby nezaplatil, preto si potom navrhovateľ uplatnil úrok z omeškania z dlžnej sumy od 30.11.2012, po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku. Súd preto potom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi uvedenú sumu, keďže mal za to, že odporca ako dlžník má povinnosť z platného záväzkového vzťahu podľa ustanovenia § 494 Občianskeho zákonníka zaplatiť navrhovateľovi cenu služby a navrhovateľ ako veriteľ je oprávnený to od neho požadovať a keďže sa odporca dostal do omeškania so zaplatením peňažného dlhu, vznikol navrhovateľovi aj nárok na

zaplatenie úroku z omeškania a to v súlade s návrhom navrhovateľa, teda po uplynutí lehoty, ktorá bola odporcovi poskytnutá na dodatočné plnenie. Súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 112,76 Eur istiny ako cenu za poskytnuté služby a úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v spojení s ustanovením § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z.

Podaným návrhom sa navrhovateľ zároveň domáhal náhrady škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaného mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia v celkovej výške 64,- Eur ako paušalizovanej náhrady škody. V tejto súvislosti mal súd preukázané, že rozsudkom Okresného súdu v Prešove z 13. 08. 2010 č. k. 17C/23/2010-65 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 29. 06. 2011 č. k. 2Co/137/2010 bola zmluvná pokuta rovnakého významu vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Citované ust. § 53a ods. 1 Obč. zákonníka, zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je neplatná v zmysle ust. § 53 ods. 5 Obč. zákonníka, pričom sa jedná o absolútnu neplatnosť. Jej ďalším používaním dodávateľ, v tomto prípade navrhovateľ, vytvára protiprávny stav zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Zákaz používania, vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu, sa týka celého textu predmetnej zmluvnej pokuty a zmluvnej podmienky ako celku, preto sa nemôže jednať len o čiastočnú neplatnosť zmluvnej pokuty. Zmluvnú pokutu uplatňovanú z absolútne neplatného zmluvného dojednania nemožno zmoderovať, pretože tomu bráni jej neplatnosť. Zníženie zmluvnej pokuty podľa ust. § 545a Obč. zákonníka, sa môže týkať iba platne uzavretej zmluvnej pokuty. Navrhovateľ sa domáhal náhrady škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaného mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, vo výške 64,- Eur s tým, že v danom prípade sa podľa navrhovateľa jedná o škodu vzniknutú porušením povinností odporcu. Zo skutkového vymedzenia nároku navrhovateľa vyplýva, že sa predmetnej škody domáha z dôvodu porušenia povinností odporcu zotrvať s ním v zmluvnom vzťahu, preto nárok navrhovateľa na náhradu škody je potrebné posudzovať podľa ust. § 420 ods. 1 Obč. zákonníka ako tzv. všeobecnú občianskoprávnu zodpovednosť. Predpokladom vzniku všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti je protiprávny úkon, spôsobenie škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie. Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť jednak z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z porušenia iných zákonom uložených povinností, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 Obč. zákonníka možno aplikovať tak na prípady záväzkovej, ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti. Pre vznik zodpovednosti za škodu je však nevyhnutné kumulatívne spojenie všetkých štyroch uvedených predpokladov. Pri neexistencii čo i len jedného z nich, zodpovednosť za škodu nie je daná. V danej veci dôkazné bremeno zaťažuje navrhovateľa. Zo strany navrhovateľa však nebolo v konaní ničím preukázané, že došlo k splneniu už prvému predpokladu, a to k protiprávnemu úkonu zo strany odporcu. Navrhovateľ totiž nepreukázal, že odporca nezotrval s ním v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov a nepreukázal ani to, že by došlo k ukončeniu zmluvy niektorým spôsobom uvedeným vo Všeobecných obchodných podmienkach. Potom podľa ust. § 40 ods.2 Obč. zákonníka, písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne. Vzhľadom na to, že navrhovateľ v danej veci nepreukázal písomné ukončenie písomne uzavretých zmlúv, mal súd za to, že odporca svoj záväzok zotrvať s navrhovateľom v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov splnil a preto nie je daný už prvý predpoklad vzniku škody. Okrem toho pokiaľ ide o vznik škody, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t. j. peniazmi. Je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu. To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmou spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať, s ohľadom na pravidelný beh veci. Podľa tvrdenia navrhovateľa, škoda mu vznikla ako rozdiel medzi trhovou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia, odpredaného odporcovi a jeho akciovou cenou. Podľa názoru súdu, ani v prípade, keby aj bol zo strany odporcu splnený predpoklad protiprávneho úkonu, k vzniku škody navrhovateľovi by nedošlo, pretože za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky navrhovateľa tento predáva mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenia za nižšiu ako skutočnú cenu. Rozdiel medzi

skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia tak nie je následkom (tvrdeného ale nepreukázaného) protiprávneho úkonu odporcu, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi navrhovateľom a odporcom. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporcom vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa tak nedošlo, pretože tento za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie obdržal dojednanú kúpnu cenu. Vzhľadom na uvedený záver súdu, nebol teda splnený ani tretí predpoklad pre vznik škody, pretože aj v prípade preukázania zavineného nezotrvania odporcu v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom po určitú dobu, dôvodom navrhovateľom tvrdeného zmenšenia majetku navrhovateľa, ako uplatnenia škody, by nebol tento protiprávny úkon, ale kúpna zmluva s odporcom s obdržaním dojednanej kúpnej ceny. Z týchto dôvodov súd považoval návrh navrhovateľa aj v časti o zaplatenie sumy 64, - Eur s príslušenstvom ako náhrady škody za nedôvodný, preto potom súd návrh navrhovateľa zamietol.

O náhrade trov konania účastníkov súd rozhodol podľa § 142 odsek 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. V prejednávanej veci mal každý z účastníkov úspech len čiastočný, preto potom súd vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na tunajší súd písomne v 5 vyhotoveniach a rozhoduje o ňom Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza

z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.